

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

בבא קמא דף קטו.

גנב ומכר ואח"כ הוכר הגנב¹, מה הדין?

לפני יאוש	אחר יאוש	
דין בעה"ב גם עם השני - הלוקח ⁴	דין בעה"ב רק עם הראשון - הגנב ³	לרב יוסף ²
לרב: דין בעה"ב רק עם הראשון - הגנב לר' יוחנן: דין בעה"ב גם עם הב' - הלוקח	דין בעה"ב רק עם הראשון - הגנב	לאביי ⁵
דין בעה"ב גם עם השני - הלוקח	לרב: דין בעה"ב רק עם הראשון - הגנב לר' יוחנן: דין בעה"ב גם עם הב' - הלוקח	לרב זביד
לרב: דין הלוקח רק עם הראשון - הגנב ⁷ לר' יוחנן: דין הלוקח גם עם הבעלים ⁸	דין בעה"ב עם הגנב	לרב פפא ⁶

האם עשו תקנת השוק באופנים דלהלן?

כשנתנו במשכון ושוה החפץ...		כשנתנו הגנב	
מאה על על הלואת מאה	מאתים על הלואת מאה	בעבור חוב או הקפה	
לא עשו	עשו	לא עשו	לאמימר
עשו	עשו	לא עשו	למר זוטרא
כשמכר חפץ שוה מאה במאתים			
לא עשו	עשו	לרב ששת	
עשו	עשו	לרבא	

¹ אכן אם לא הוכר הגנב, עשו חכמים תקנת השוק, שנוטל הלוקח מבעה"ב מה שנתן לגנב. והנידון היכא שהוכר הגנב, על מי לחזר אחריו.

² רב יוסף ס"ל דרב משמיה דר' חייא שאמר שהדין עם הראשון, ור' יוחנן משמיה דר' ינאי שאמר שהדין עם השני - לא פליגי, וכמבואר לקמן.

³ אבל לא עם הלוקח, דאין הלוקח בעל דינו, ולכן אם בא בעה"ב וגובה ממנו צריך לתת ללוקח דמים, אפי' שכבר הוכר הגנב. (ולא אמרינן שיחזיר ללוקח כלים בחנם ויפרע מן הגנב).

⁴ ויכול להוציא הימנו את כליו בחנם, (ואח"כ ידון הלוקח עם הגנב על כספו).

⁵ פליג על רב יוסף וס"ל שרב ור' יוחנן כן פליגי, ופליגי בדרב חסדא שאמר בלפני יאוש שרצה מזה גובה ורצה מזה גובה, דרב לית ליה דרב חסדא, ולר' יוחנן אית ליה דרב חסדא.

⁶ רב פפא אמר, בגלימא לא נחלקו רב ור' יוחנן לענין שיכול בעה"ב לתבוע את הגלימה עצמה, ולא יכול הלוקח לעכב את החפץ בעד הדמים, דכו"ע איתה להו דרב חסדא ד"רצה מזה גובה ורצה מזה גובה". רק המחלוקת היא האם עשו תקנת השוק או לא, דהיינו האם יכול לתבוע הלוקח את הכסף גם מן הבעלים, או רק מן הגנב וכדלהלן.

⁷ ולא עשו תקנת השוק שיתבע מהבעלים. דהיינו שרב פפא מפרש אחרת את התיבות "הדין עם הראשון" (דעד עתה נתפרש שהכוונה על הבע"ב עם דינו, ועתה מפרש רב פפא) שהכוונה שהדין של הלוקח - עם הראשון דהיינו הגנב, ולא יכול לתבוע את המעות מן הבעלים. ולא עשו תקנת השוק שיוכל לתבוע מהבעלים.

⁸ כי עשו תקנת השוק שיתבע מהבעלים. וכאן רב פפא מפרש שהבעלים נחשבים שני לעומת הגנב שהוא הראשון שממנו יש לו לתבוע כספו.

הוכן ע"י כולל עיון הדף

2

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

בבא קמא דף קטו.

ראובן היה חייב לאבימי בר נאזי ד' זוזי, וגנב ראובן גלימה ונתן לאבימי, ושוב הלוח לו אבימי עוד ד' זוזי, ונודע שראובן גנב - והוצרך אבימי להחזיר הגלימה לבעלים, מה הדין בדלהלן?

בד' זוזי הראשונים	בד' זוזי השניים	
לא יקבלם אבימי מהבעלים ¹	יקבלים אבימי מהבעלים ²	לרבינא
לא יקבלם אבימי מהבעלים	לא יקבלם אבימי מהבעלים ³	לרב כהן, ולר' אבהו

נרשאה גנב ספר ומכרו לפפונאה בשמונים זוז, ושוב מכר פפונאה לבר מחוזא את אותו ספר במאה עשרים זוז, והוכר שהספר גנוב, מה יעשו?

מה יעשה בעל הספר	ומה יעשה בר מחוזא ששילם ק"כ	
יתן לבר מחוזא שמונים ויקח הספר ⁴	ישקול ארבעים מפפונאה	לאביי
יתן לבר מחוזא מאה עשרים ויקח הספר ישקול ארבעים מפפונאה וישקול שמונים מנרשאה הגנב	-----	לרבא

בבא קמא דף קטו:

האם תורמים תרומה מפירות על פירות כדלהלן?

על פירות טהורים	על פירות טמאים	
תורמים	תורמים	פירות טהורים
אין תורמים	לתנא קמא: תורמים לר' נחמיה: אין תורמים ⁵	פירות טמאים

¹ וכדין גנב ופרע בחובו, שלא עשו תקנת השוק שיקבל הלוקח (או המלוה) את מעותיו מהבעלים.

² דהלואה השניה כן ניתנה על המשכון של הגלימה, וכיון שכן עשו בזה תקנת השוק, וצריכים הבעלים לתת לאבימי ד' זוזי כשמוציאים ממנו את הגלימה.

³ כי גם בהם יש לומר שלא מחמת המשכון הלוח לו, דכמו שאת ההלואה הראשונה הלוח לו בלא משכון, כך את השניה, וממילא גם בזה לא עשו תקנת השוק.

⁴ כי כל מה שעשו תקנת השוק ללוקח - הוא רק מה שיכול בעל הספר לקבל מהגנב עצמו, והגנב כאן קיבל רק שמונים ולא יותר.

⁵ אכן מודה ר' נחמיה בדמאי שכן תורמים טמא על הטמא.